

Quan điồ m “yêu nồ c là yêu Xã Hồ i Chồ Nghĩa, là yêu Đồ ng” chồ a bao giồ đồ c chồ ng tồ là sai lồ m hồ n lúc này.

Trồ c nguy cồ bồ n Trung Cồ ng lăm le xâm lăng đồ t nồ c ta, lòng yêu nồ c đồ c biồ u hiồ n bồ ng tình thồ n sồ n sàng đồ ng ra bồ o vồ tồ quồ c, giồ gìn non sông, chồ ng lồ i mồ i âm mồ u cồ a kồ thù tồ bên ngoồ i lăm le xâm lăng đồ t nồ c ta. Rồ ràng yêu nồ c phồ i là yêu tồ quồ c, là hy sinh thân mình cho sồ tồ n vong cồ a mồ nh đồ t quê hồồ ng yêu quý hình chồ S này. Trồ c hành đồ ng gây hồ n cồ a Trung Cồ ng, trồ c sồ xâm phồ m lãnh thồ nồ c ta bồ ng cách xâm chiồ n vùng biên giồ i và hai quồ n đồ o Hoàng Sa và Trồ ng Sa cồ a ta, thanh niên Viồ t Nam đã tồ rồ lòng yêu nồ c bồ ng sồ sồ i sồ c cảm hồ n và hồ đã đồ ng lên biồ u tình đồ đồ o kồ xâm lăng và hồ đã đòi chính quyồ n Hà Nồ i phồ i tồ rồ thái đồ và có hành đồ ng cồ thồ . Vì chồ khi tồ quồ c còn ngồồ i dân mồ i có thồ sồ ng vui vồ vồ i hồ nh phúc cá nhân, nhồ ng quyồ n lồ i riêng cồ a ngồồ i dân mồ i đồ c bồ o tồ n. Vua Trồ n Nhân Tông đã có lồ i di chúc đồ lồ i vồ i chúng ta nhồ sau:

*"Các ngồồ i chồ quên, chính nồ c lồ n mồ i làm nhồ ng đồ u bồ y bồ , trái đồ o.
Vì rồ ng hồ cho mình cái quyồ n nói mồ t đồồ ng làm mồ t nồ o.
Cho nên cái hoồ lâu đồ i cồ a ta là hoồ nồ c Tàu.
Chồ coi thồồ ng chuyồ n vồ n vồ t nồ y ra trên biên i.
Các vồ c trên, khiồ n ta nghĩ tồ i chuyồ n khác lồ n hồ n.
Tồ c là hồ không tôn trồ ng biên giồ i quiồ c.
Cồ luôn luôn đồ t ra nhồ ng cái cồ đồ tranh chồ p.
Không thôn tính đồ c ta, thì gồ m nhồ m ta.
Hồ gồ m nhồ m đồ t đạ i cồ a ta, lâu đồ n hồ sồ biồ n giang san cồ a ta
tồ cái tồ đồ i bàng thành cái tồ chim chích.
Vồ y nên các ngồồ i phồ i nhồ lồ i ta đồ n :
"Mồ t tồ c đồ t cồ a Tồ n nhân đồ lồ i,
cũng không đồ c đồ lồ t vào tay kồ khác".*

Ta cũng đồ lồ i nhồ n nhồ đó nhồ mồ t lồ i di chúc cho muôn đồ i

Đồ ng Cồ ng Sồ n Viồ t Nam chồ a bao giồ nói đồ n lòng yêu nồ c chân chính, chồ a bao giồ nói yêu nồ c là đồ ng lên chồ ng lồ i kồ thù phồồ ng Bồ c, trái lồ i chúng đã làm ngồ đồ bồ n Trung Cồ ng xâm lồ n đồ t đạ i và biồ n cồ cồ a tồ quồ c ta. Khồ u hiồ u mà Hồ Chí Minh đồ t ra “Không gì quý hồ n Đồ c Lồ p Tồ Do” nay tồ ra chồ là mồ t lồ i kêu gồ i rồ ng tuồ ch. Nồ c ta đồồ i chồ đồ Cồ ng Sồ n đã

hơn 60 năm chĩa mũi nhọn có đũa c lập vì ngay từ đầu Hồ Chí Minh làm gì cũng đã phải hi sinh và ý kiến của Đảng Cộng Sản quốc tế, thậm chí phải nhượng bộ và xin tiền của nước này để đi làm công tác do chúng ta phải. Trong cuộc chiến tranh Pháp mà danh là cuộc chiến tranh của dân giải phóng dân tộc, chính Hồ Chí Minh và đảng của ta đã phải nghe theo những chủ trương của Liên Xô và những tài trợ vũ khí súng đạn của Liên Xô và Trung Cộng để theo đuổi cuộc chiến tranh giành chính nghĩa Mác Lê Nin. Sau này trong cuộc chiến mà chúng gọi là chiến tranh Đông Dương mà những chủ đích là để thôn tính Miền Nam thì Hà Nội đã cúi đầu nhượng bộ và xin súng đạn của quan thầy Trung Cộng vĩ đại gây ra một cuộc nội chiến đau thương hơn nhu cầu để hỗ trợ nước Việt Nam (tham vọng của bên Đảng Cộng Sản Quốc tế khi đó là nhu cầu để hỗ trợ vùng Đông Nam Á) Nhưng làm sao Đảng Cộng Sản Hà Nội có thể nói được lập từ do?

Các lãnh đạo Đảng Cộng Sản Việt Nam đã luôn luôn cố tình bóp méo định nghĩa yêu nước để làm lợi cho chúng. Bởi vì làm sao có thể hiểu được khi nói “Yêu Nước là Yêu Xã Hội Chủ Nghĩa, là yêu Đảng”? Lý thuyết Mác Xít nói về việc xây dựng một thế giới để đi đến, một thế giới không biên giới, không có lòng yêu nước, chỉ có lòng yêu chủ nghĩa Cộng Sản. Chính vì vậy mà Đảng Cộng Sản Việt Nam cho tới ngày nay vẫn còn ngoan cố định nghĩa lòng yêu nước là yêu Xã Hội Chủ Nghĩa và yêu Đảng.

Chủ thuyết Cộng Sản đã đưa đến tâm trí con người, làm cho người ta mê muội tin tưởng một thế giới chung cho mọi dân tộc. Nói cách khác, Cộng Sản đã muốn xóa bỏ quan điểm thế quốc và quốc tịch, xóa bỏ lòng yêu nước chân chính, phải nhận sự hy sinh để bảo vệ thế quốc. Nhưng khi nhận thay cho chủ thuyết Cộng Sản, sau 60 năm tung hoành gây biết bao nhiêu đau thương cho mọi chủ nhân theo chủ thuyết này thì một sự thật hiển nhiên nó đã sụp đổ ngay từ chính cái nội dung của nó là nước Liên Xô “vĩ đại” và từ từ sụp đổ những nước Đông Âu, khi đó là vòng xoay quanh Liên Xô. Điều rõ ràng là không chủ nghĩa nào khác chủ nghĩa Cộng Sản có thể xóa bỏ tình thân dân tộc và lòng yêu nước. Từ những nước này đã bắt cộng sản ép sát nhập vào những nước lớn, chia bao nhiêu tình thân quốc gia dân tộc để quy phục lợi ích tư lợi cao hơn, và vì sự sụp đổ của thế giới Cộng Sản, chính những dân tộc nhỏ bé nhất cũng đã vùng dậy đòi quyền tự quyết, quyền được thiết lập trật tự những quốc gia độc lập.

Nguyên nhân của sự đổ vỡ của chủ nghĩa Cộng Sản chính là tình thân dân tộc và lòng yêu nước. Chủ thuyết Cộng Sản đã tỏ ra là một chủ thuyết mơ tưởng (utopian) vì làm sao có thể có được một thế giới để đi đến, làm sao có thể xóa bỏ biên giới và nhất là làm sao có thể tiêu hủy sự nghi kỵ giữa các dân tộc khác nhau? Trên 60 năm chủ thuyết Cộng Sản trên vì Liên Xô và Đông Âu chỉ tạo nên được một sự liên kết bề ngoài, bên trong vẫn sôi sục tình thân dân tộc, tiêu biểu nhất là ở Hung Gia Lợi, và Hồng Quân Liên Xô đã phải đưa quân lính và xe tăng vào hỗ trợ nước này để dẹp cuộc nổi dậy của nhân dân Hung Gia Lợi chống lại sự đô hộ kìm kẹp của Liên Xô.

Ch thuy t Mác Lê Nin dùng s c ng ép c v th xác l n tình th n đ bu c con ng i nhìn theo cái h ng mà ch thuy t y đ a ra, c ng b c tình th n dân t c c a ng i dân và b ng l i tuyên truy n nh i s d y cho con ng i s ng đ i ch đ đ c tài áp b c đó r ng yêu n c là yêu ch nghĩa mác Lê Nin, là yêu Đ ng C ng S n. B ng nh ng ph ng pháp tàn b o nh t, t tuyên truy n t y nã cho t i kh ng b tình th n, đánh đ p tra kh o, b tù và gi t chóc, nh ng tên lãnh đ o khát máu vô l ng C ng S n đã đ a con ng i xu ng hàng con v t, ch bi t tuân l nh và thi hành đúng theo ch th c a chúng, không bao gi dám c ng l i, không bao gi giám suy nghĩ khác, làm nh cái máy và nói nh con v t. S ng trong môi tr ng C ng S n, con ng i quên đi tình th n yêu n c, không còn bi t đ n lòng trung thành v i t qu c, s n sàng hy sinh đ b o v b cối quê h ng đ t t . Quân đ i nhân dân đ c đ y là ph i “ trung v i Đ ng hi u v i Dân” thay vì ph i đ c đ y là trung thành v i t qu c.

D i ch đ C ng S n, nh ng k ít h c không đ trí khôn, thi u sáng su t tin t ng nh ng l i tuyên truy n ru ng xúi d c, h s n sàng đ ng ra làm theo nh ng m nh l nh, s n sàng kh ng b gi t ng i đ t lòng trung thành v i Đ ng, trung thành v i ch thuy t Mác Lê Nin, th m chí trung thành v i nh ng n c C ng S n đàn anh. Hàng tri u ng i trong cái “thiên đ ng” C ng S n đã b đ y đi l u đ y, cho đi tù, th m chí b gi t b ng cách này hay cách khác. Riêng Vi t Nam hàng trăm ngàn ng i vô t i đã b gi t ch t hay đ a đi tù trong các v C i Cách Ru ng Đ t (đ p khuôn theo C i Cách ru ng đ t c a Tàu), Tàn Sát Hu năm 1968, cũng nh t i nh ng tr i “c i t o” sau năm 1975. Chính vì không có tình th ng yêu gi ng nòi nên ng i C ng S n t ra khát máu, s n sàng đ y đo hãm h i th tiêu chính nh ng ng i cùng m t giòng máu, cùng m t t tiên gi ng nói, s ng trên cùng m t m nh đ t quê h ng. Chúng coi nh ng đ ng bào ru t th t là k thù, t cáo nh ng ng i anh em máu m là đ ch, chính vì th mà sau khi chi m đ c Mi n Nam, chúng g i ng i dân Mi n Nam là ng y và b t đi tù đ y. B n ch t nh ng con ng i C ng S n là ph nh n tình th n dân t c, lòng yêu n c. Cho nên chúng coi Trung C ng, k thù không đ i tr i chung c a dân t c ta, là n c anh em, đ t m i liên l c v i b n Tàu lên t i đ nh t tình th m thi t “m i môi h r ng l nh.”

Đ ng C ng S n Vi t Nam v n luôn luôn nói đ n lòng u ái quan tâm c a đ ng đ i v i ng i dân, mi ng nói ng t nh ng sau l ng s n sàng b t b b tù th m chí th tiêu nh ng ai “ngoan c” không nghe theo chúng. Cái mà chúng g i cách m ng vô s n ch là m t s l a b p, vì ch a bao gi hai giai c p công nhân và nông dân đ c h ng m t cái gì t đ p c , trái l i ch b làm v t t th n, lúc nào cũng b kêu g i ph n đ u và hy sinh đ cho b n chớp bu trong Đ ng đ c h ng l i l c. Đ n bây gi thì rõ ràng r ng Đ ng C ng S n Vi t Nam đã ch làm hai cu c “cách m ng ch ng Pháp và ch ng M” nh m c p chính quy n h u th l i. 35 năm sau khi nu t ch ng đ c Mi n Nam, đ ng C ng S n nay đã đ l rõ b m t th t là m t bè đ ng Mafia chia chác quy n l c và l i l c gi a b n chúng v i nhau, b t k đ n quy n l i c a dân t c, c a t qu c, c a toàn th ng i dân. Chúng s n sàng đi đêm v i k thù ph ng B c đ c ng c ch đ ng c a chúng, s n sàng c t đ t chia bi n dâng b n quan th y c a chúng đ đ c yên thân. Chúng tráo không bi t nh c, v n gi trò ca t ng đàn anh Trung Qu c c a chúng, t ch c l Ngàn Năm Thăng Long đúng vào ngày qu c khánh c a k thù v i m c đích xum xoe ăn m ng ngày này cùng v i b n k thù c a dân t c ta.

Chúng ta, tất cả những con dân đất Việt phải ý thức rằng đất nước Cộng Sản có thể chết những đất nước và nhân phải còn, lòng yêu nước và nhân phải còn. Trái lại ngày nào còn đất nước Cộng Sản thì nguy cơ mất nước và nhân còn đó. Bởi vì Đất nước Cộng Sản chỉ lo công cơ đàng, không lo báo và tư quốc gia gìn lãnh thổ đất nước ta. Hiểu như thế thì chúng ta hãy đi tìm Đất nước Cộng Sản mới phải hướng đến tình thân yêu nước chân chính, phải hướng đến tình thân dân tộc, phải hướng đến niềm vui ngời dân lòng tự hào là người dân Đất Việt kiêu hùng.

Tư quốc ta có biên giới, không chỉ thuyết nào có thể xóa bỏ biên giới. Người dân Việt Nam có tình thân tự hào dân tộc, không chỉ thuyết nào có thể xóa bỏ lòng tự hào dân tộc trong lòng chúng ta. Đã đến lúc chính những người Cộng Sản cũng phải thức tỉnh, cũng phải nhận thức đúng đắn khi hiểu mà chính lãnh tụ Hồ Chí Minh cũng viết ra là “Không gì quý hơn Độc Lập Tự Do.” Độc lập tự do chỉ có được nếu người Cộng Sản từ bỏ đất nước bỏ chỉ thuyết Mác Lê Nin để trở về với dân tộc. Đã đến lúc các lực lượng vũ trang phải đứng lên báo và đất nước, phải trung thành với tư quốc và sẵn sàng hy sinh cho sự vận toàn của giang san. Đã đến lúc quân đội ý thức trách nhiệm lịch sử, không phải vì một thế thế tạm thời mà là Đất nước Cộng Sản để chỉ phải vì một thế thế to lớn ngàn năm là Tổ Quốc Việt Nam.

Hồng Đăng

14 Tháng 9 năm 2010